

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสืบสอบและการจัดการการเรียนรู้ โดยอิงทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” นี้ มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสืบสอบและการจัดการการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 2. เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
- โดยดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการสืบสอบและการจัดการการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยการทำงาน 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน โดยการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนของนักการศึกษาหลายท่าน จากนั้นนำแนวคิดหรือสาระที่สอดคล้องกันของนักการศึกษาตั้งแต่สองท่านขึ้นไปมากำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์และสังเคราะห์สาระสำคัญของทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยการศึกษาและวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักการศึกษาต่าง ๆ แล้วนำสาระที่สอดคล้องของนักการศึกษาตั้งแต่สองท่านขึ้นไปมาผสมผสานเป็นประเด็นเดียวกัน

ขั้นตอนที่ 3 สังเคราะห์และเชื่อมโยงสาระสำคัญของทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ได้สาระของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

3.1 พัฒนาหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนโดยนำสาระสำคัญจากแนวคิดของทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาสังเคราะห์เป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

3.2 พัฒนาวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน โดยนำหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้จากข้อ 3.1 มาวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดกับผู้เรียน

ภายใต้หลักการแต่ละข้อ แล้วนำผลการวิเคราะห์นั้นมาพัฒนาเป็นวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

3.3 พัฒนาระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน โดยนำหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้จากข้อ 3.1 มาวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นไปได้ตามหลักการแต่ละข้อ นำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้มาสังเคราะห์เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ จากนั้นวิเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบและสรุปขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน โดยนำสาระขององค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้จากข้อ 3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ จากนั้นตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้อันมีจำนวน 1 แผน ซึ่งเขียนตามขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นและได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองสอนกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลจากการทดลองสอนมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้อีก

ระยะที่ 2 การประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีการดำเนินงานแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เตรียมการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย การดำเนินการ 5 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัย คือ ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 32 คน ผู้วิจัยสุ่มห้องเรียนเพื่อจัดเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากหมายเลขกลุ่ม ผลการจับฉลากหมายเลขกลุ่ม พบว่า ม. 4/2 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแบบปกติ และ ม. 4/1 เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

1.2 กำหนดขั้นตอนการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มควบคุม โดยสัมภาษณ์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 โรงเรียน (ภาคผนวก ฉ) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาสรุปเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มควบคุม

1.3 พัฒนาเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินความสามารถในการสืบสอบ และแบบประเมินความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาเครื่องมือวิจัยแต่ละฉบับโดยศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการประเมินเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาเกณฑ์ประเมิน เกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์ประเมินผล จากนั้นนำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ แล้วนำเครื่องมือวิจัยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ประเมินและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือแต่ละฉบับ

1.4 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 โดยศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้แกนกลาง และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ และศึกษาสาระการเรียนรู้รายปี – รายภาค และคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ของโรงเรียนอัมพันวิทยาลัย ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา จากนั้นผู้วิจัยเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 แผน รวมจำนวน 30 คาบเรียน

1.5 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่ออธิบายรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอน แนะนำแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ ผู้วิจัยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนทดลอง ของผู้เรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงใช้คะแนนความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลอง เป็นตัวแปรร่วมในการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA) ของการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลอง ของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จากนั้นผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นให้แก่ผู้เรียนกลุ่มทดลอง และจัดการเรียนการสอนตามแบบปกติสำหรับผู้เรียนกลุ่มควบคุม ภายหลังจากการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และประเมินความสามารถในการ

สืบสอบและความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน
ดำเนินการดังนี้

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ Paired samples t-test แบบ One-tailed test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลอง ของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ ANCOVA

3. เปรียบเทียบความสามารถในการสืบสอบของกลุ่มทดลองในการประเมิน 3 ระยะเวลา และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการสืบสอบ ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ Paired samples t-test แบบ One-tailed test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. เปรียบเทียบความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองในการประเมิน 3 ระยะเวลา และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการวางแผนการเรียนรู้ และคะแนนความสามารถด้านการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Paired samples t-test แบบ One-tailed test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

1. จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสืบสอบ และการจัดการการเรียนรู้ โดยอิงทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รูปแบบการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ และกระบวนการเรียนการสอน ของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีสาระดังนี้

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการสืบสอบ และความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีหลักการในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การปฏิสัมพันธ์ในบริบทของสังคมช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาและเรียนรู้วิธีใช้ภาษาให้เหมาะสมตามแบบแผนทางสังคม
2. การวางแผนการเรียนรู้และการดำเนินการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองโดยใช้ทางเลือกและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น และเรียนรู้ได้ดีขึ้น
3. การสืบสอบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ โดยใช้ทักษะการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการกำหนดคำถาม การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างข้อสรุป จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น
4. การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน 3 ประการ ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) ความสามารถในการสืบสอบ และ 3) ความสามารถในการจัดการการเรียนรู้

กระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วยขั้นตอนการเรียนการสอน 6 ขั้น ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอตัวอย่างด้วยความ เป็นขั้นที่ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างด้วยความ ภาษาพูดที่ใช้ในบริบททางสังคม และส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาและสังเกตวิธีใช้ภาษาในบริบท ทางสังคม และตีความหมายของถ้อยความ

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการเรียนรู้และการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็น ขั้นที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ในการจัดการการเรียนรู้ และผู้เรียนวิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ เนื้อหา และแหล่งเรียนรู้ กำหนดและใช้กลวิธีการเรียนรู้ เลือกวิธีประเมินและประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้กลวิธี ต่าง ๆ เช่น การวางแผนสำหรับกิจกรรมทางภาษา กลวิธีในการจำ กลวิธีการฝึกปฏิบัติ วิธีการทบทวนสิ่งที่เรียนอย่างเป็นระบบ วิธีการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 3 การสืบสอบ เป็นขั้นที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะการเรียนรู้และกลวิธีการ เรียนรู้ในการสืบสอบ และผู้เรียนกำหนดประเด็นสำหรับการสืบสอบ ค้นคว้าและรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสร้างข้อสรุป โดยใช้ทักษะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น วิธีการใช้เครื่องมือสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การใช้แหล่งข้อมูล การจัดบันทึก การแปล การสรุปความ

ขั้นตอนที่ 4 การจัดกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์แบบมีการกำหนดแนวทาง เป็นขั้นที่ผู้สอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์แบบมีการกำหนดแนวทาง โดยใช้ คำพูดและข้อมูลที่ผู้สอนจัดเตรียมให้ในการสื่อสารตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนด เช่น กิจกรรมการเติมข้อมูลที่ไม่วสมบูรณ์ บทบาทสมมติแบบมีการกำหนดแนวทาง

ขั้นตอนที่ 5 การจัดกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์แบบอิสระ เป็นขั้นที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ ภาษาในกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์โดยสร้างคำพูดเพื่อสื่อความในสิ่งที่ตนต้องการตามบทบาท และสถานการณ์ที่กำหนด และ/หรือผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ใน การสื่อสารจริง

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินผลการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้สอนประเมินความสามารถในการใช้ภาษา และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสนับสนุนให้ผู้เรียนประเมินความสามารถในการใช้ ภาษาและกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

2. ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการสืบสอบ และความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏผลดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลอง อยู่ในระดับดี และมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.2 กลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการสืบสอบ และมีคะแนนความสามารถในการสืบสอบ หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 กลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการจัดการการเรียนรู้ และมีคะแนนความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้และความสามารถในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสืบสอบและการจัดการการเรียนรู้ โดยอิงทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นหลักที่นำมาอภิปราย 3 ประเด็น คือ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 2) การประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การสืบสอบและการจัดการการเรียนรู้ โดยอิงทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาจากแนวคิดของทฤษฎีการรับภาษาที่สอง ผสานกับแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจึงเป็นรูปแบบที่สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทั้งความสามารถในการใช้ภาษาและความสามารถในการเรียนรู้ของ

ผู้เรียนควบคู่กันไป ซึ่งสามารถอภิปรายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

รูปแบบการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนโดยแต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กัน เริ่มจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนจากแนวคิดของนักการศึกษา จากนั้นใช้แนวคิดของทฤษฎีถ้อยความและแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นกรอบแนวคิดในการสังเคราะห์สาระของแต่ละองค์ประกอบให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน โดยเริ่มจากการพัฒนาหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน แล้วเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาวัตถุประสงค์ และกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ จากนั้นผู้วิจัยได้นำสาระต่าง ๆ มาจัดทำเป็นรูปแบบการเรียนการสอนฉบับร่างเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ แล้วนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองสอนเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และในขั้นสุดท้าย ผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้สอนในชั้นเรียนเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

จะเห็นได้ว่า การดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบโดยอิงทฤษฎีและแนวคิดที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบ รวมทั้งมีการประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งการดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนี้ สอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของ Joyce และ Weil (1996: 13) และ ทิศนา แคมมณี (2545: 220-221,475)

2) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในครั้งนี้เป็น การนำแนวคิดของทฤษฎีการรับภาษาที่สองและแนวคิดการเรียนรู้ที่มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ต่างกันมาผสานกัน กล่าวคือ ทฤษฎีถ้อยความเป็นทฤษฎีการรับภาษาที่สองที่เน้นเรื่องการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้รูปแบบและวิธีการที่สมาชิกในสังคมใช้ในการสื่อสาร ส่วนแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ (Dickinson, 1987: 12; Borich, 2004: 294) ดังนั้นการนำข้อดีของแนวคิดทั้งสองนี้มาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทำให้ได้รูปแบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ กล่าวคือ นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้ว รูปแบบการเรียนการสอนนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ จึงนับได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gunter, Estes และ Schwab (1995: 73) Joyce และ Weil (1996: 7) ที่สรุปว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ดีจะต้องเป็นรูปแบบ

การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นและเป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

2. การประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1) กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) กลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการสืบสอบหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) กลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้และความสามารถในการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

จากผลการวิจัยข้างต้น สามารถแบ่งการอภิปรายผลการวิจัยเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- 1) การอภิปรายผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2) การอภิปรายผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถด้านการสืบสอบ
- 3) การอภิปรายผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการการเรียนรู้

2.1 การอภิปรายผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนได้ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้นมีลักษณะเฉพาะหลายประการที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ดังนี้

- 1) ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นได้รับการจัดลำดับอย่างเหมาะสมโดยนำแนวคิดการสอนแบบตรงและแบบอ้อมมาผสมผสานกันอย่างสมดุล เริ่มด้วยการสอนตามแนวคิดการสอนแบบตรงก่อน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาและกลวิธีการพูดได้ตอบสนองทันที โดยดำเนินการสอนในขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอตัวอย่างด้วยความแล้วจึงดำเนินการสอนในขั้นตอนอื่น ๆ ซึ่งเป็นการสอนตามแนวคิดการสอนแบบอ้อม เช่น การวางแผนการเรียนรู้

การดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ การสืบสอบ การจัดกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้การพูดและพัฒนาความสามารถในการพูดด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในการจัดลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนทักษะการพูดตามแนวคิดของ Richards (1990: 84) และ Bygate (1993: 5) และยังสอดคล้องกับแนวการสอนการสอนสนทนาที่ Dornyei และ Thurrell (1992: X) เสนอไว้ว่า การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารแก่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนต้องนำเสนอภาษาที่พร้อมสำหรับการนำไปใช้ในการสื่อสารก่อน แล้วจึงจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับกลวิธีและกระบวนการในการสนทนา นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เน้นที่การเรียนของผู้เรียน เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเองอย่างมาก

2) การเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตัวอย่างด้วยข้อความภาษาพูดและทำความเข้าใจความหมายโดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อความทั้งในระดับมหภาคและระดับจุลภาค โดยการวิเคราะห์ด้วยข้อความระดับมหภาคเน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร โครงสร้างทั่วไปของข้อความภาษาพูด และบริบทที่ใช้ภาษานั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการสร้างภาษาพูด ส่วนในระดับจุลภาคนั้นเน้นให้ผู้เรียนได้สังเกตไวยากรณ์ที่ใช้สำหรับภาษาพูด การเปลี่ยนแปลงการพูด กลวิธีต่าง ๆ ที่ผู้พูดใช้ในการดำรงการสนทนาให้คงอยู่ได้ การส่งเสริมให้ผู้เรียนวิเคราะห์ด้วยข้อความอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับแนวคิดของ Burns และ Joyce (1997 อ้างถึงใน Burns และ Seidlhofer, 2001: 225) Riggensbach (1991: 153 –154 อ้างถึงใน Celce-Murcia และ Olshtain, 2000: 216) Wenden (1991 อ้างถึงใน Celce-Murcia และ Olshtain, 2000: 230) McCarthy และ Carter (1994: 179) McCarthy และ Carter (1995: 217) ซึ่งได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์ด้วยข้อความสำหรับการเรียนภาษา สรุปได้ว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ด้วยข้อความ เป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านภาษา สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Cook (1989: 4ff อ้างถึงใน Burns และ Seidlhofer, 2001: 224) ซึ่งกล่าวไว้ว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เน้นทักษะการใช้ด้วยข้อความจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารมากขึ้นและเป็นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารนอกชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตัวอย่างด้วยข้อความภาษาพูดที่ใช้จริง (Authentic Spoken Discourse) และส่วนใหญ่เป็น

ถ้อยความภาษาพูดจากภาพยนตร์ เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างถ้อยความจากภาพยนตร์ให้ผู้เรียนศึกษาและวิเคราะห์ความหมายในระดับถ้อยความมีหลายประการ ได้แก่ 1) เป็นการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังทำนองเสียงที่เป็นธรรมชาติของเจ้าของภาษา และฟังการสนทนาที่มีอัตราความเร็วใกล้เคียงกับการสนทนาในสถานการณ์สื่อสารจริง 2) ในการชมภาพยนตร์ ผู้เรียนจำเป็นต้องตีความหมายของคำพูดในระดับถ้อยความ ซึ่งผู้เรียนต้องอาศัยบริบทช่วยในการตีความหมาย จึงเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกสังเกตการใช้ภาษาในบริบททางสังคม 3) ถ้อยความจากภาพยนตร์เป็นถ้อยความที่มีความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมแฝงอยู่ เป็นถ้อยความที่มีความซับซ้อน มีความหลากหลายด้านไวยากรณ์ และเป็นการใช้ภาษาที่อิงกับบริบทอย่างมาก ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีใช้ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่ต่างจากของผู้เรียน และ 4) ภาพยนตร์เป็นสื่อที่ดึงความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่เป็นวัยรุ่น ข้อดีของตัวอย่างถ้อยความจากภาพยนตร์เหล่านี้ อาจเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ Carter (1997 อ้างถึงใน Burns และ Seidlhofer, 2001) และ Nunan (1999: 142) ที่กล่าวถึงการสอนการพูดไว้ว่า การให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับตัวอย่างภาษาที่ใช้จริง จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านภาษา

นอกจากนี้ การวิเคราะห์ถ้อยความจากภาพยนตร์ช่วยให้ผู้เรียนได้สังเกตภาษาในบริบทของการใช้ที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารจริงและเป็นภาษาที่มีความหลากหลาย เช่น การสังเกตเรื่องความสุภาพในการใช้ภาษา ถ้อยความจากภาพยนตร์มีทั้งตัวอย่างของการใช้ภาษาที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ความหลากหลายของภาษาที่ใช้ในถ้อยความจะช่วยให้ผู้เรียนภาษาได้เรียนรู้พฤติกรรมการใช้ภาษาที่ครอบคลุมสถานการณ์การสื่อสารจริง และเรียนรู้วิธีการโต้ตอบที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการสอนภาษาที่สองที่ Beebe (1996 อ้างถึงใน Murcia และ Olshtain 2000: 27-28) เสนอไว้ว่า นอกจากการส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาได้เรียนรู้วิธีการใช้ภาษาได้อย่างสุภาพแล้ว ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาได้รู้จักพฤติกรรมการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมและรู้วิธีโต้ตอบที่เหมาะสมกับพฤติกรรมเหล่านั้น รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สำนวนภาษาสำหรับใช้เพื่อแสดงความไม่พึงพอใจต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้ร่วมสื่อสารด้วย นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถศึกษาลักษณะทั่ว ๆ ไปของถ้อยความภาษาพูดด้วย เช่น ไวยากรณ์ที่ใช้ในภาษาพูด กลวิธีด้านถ้อยความ การใช้คำพูดที่เป็นภาษาสำเร็จรูป การใช้กลวิธีการสื่อสาร วิธีการเปลี่ยนผลัดการพูด การใช้ทำเนียบภาษา ตลอดจนลักษณะของภาษาพูดที่ต่างจากภาษาเขียนคือ อาจมีการใช้ภาษาที่ขาดตอนบ้าง เช่น การลังเล การเริ่มพูดที่ผิดพลาด การพูดซ้อนกัน การขัดจังหวะในการพูด มีการกล่าวถ้อยคำที่ไม่ชัดเจน และมีการใช้ไวยากรณ์ที่หลากหลาย (Carter, 1997 อ้างถึงใน Burns และ Seidlhofer, 2001) ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียน

ศึกษาและวิเคราะห์โดยความจากภาพยนตร์จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ถ้อยความในการปฏิสัมพันธ์และความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม

4) การเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ในขั้นที่ 2 วางแผนการเรียนรู้และดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ และขั้นที่ 3 การสืบสอบ เป็นขั้นตอนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะการเรียนและกลวิธีการเรียนรู้ กล่าวคือในขั้นการวางแผนการเรียนรู้และการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ ผู้เรียนฝึกฝนการใช้กลวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อวางแผนการเรียนรู้ เรียนรู้และฝึกภาษาด้วยตนเองตามแผนการเรียนรู้ เช่น วิธีกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียน กลวิธีในการจำ กลวิธีในการฝึกปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง สามารถเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Oxford (1990: 1) ที่กล่าวถึงความสำคัญของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้ว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เกิดความสามารถในการสื่อสาร และสอดคล้องกับแนวคิดของ Little (1990: 7- 8) Cohen (1990; 1998 อ้างถึงใน Celce-Murcia และ Olshtain, 2000: 229) Benson (2000: 62) Celce-Murcia และ Olshtain (2000: 229, 231) ซึ่งกล่าวถึงความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้และการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียน สรุปได้ว่า ผู้เรียนภาษาควรเป็นผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นผู้เลือก ตัดสินใจ และริเริ่มกิจกรรมการเรียนรู้ได้ ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ คุณลักษณะเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนภาษาที่มีความมั่นใจในตนเอง และมีความสามารถด้านภาษามากขึ้น ส่วนในขั้นของการสืบสอบนั้น ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเรียนเพื่อใช้ในการสืบสอบความรู้ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการทำความเข้าใจความหมายและการสร้างถ้อยความภาษาพูด รวมถึงการค้นหาตัวอย่างถ้อยความภาษาพูดนอกเหนือจากที่ครูนำเสนอในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (1999: 132, 138) Celce-Murcia และ Olshtain (2000: 15) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจความหมายและสร้างถ้อยความภาษาพูดได้นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้หลายด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา ข้อมูลเกี่ยวกับบริบท และความรู้ทั่วไป ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสืบสอบความรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและสร้างถ้อยความภาษาพูดได้ดีขึ้น นอกจากนี้ การสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าตัวอย่างถ้อยความภาษาพูดที่หลากหลายสำหรับสถานการณ์การสื่อสารที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดที่ Burns และ Joyce (1997: 85) ได้เสนอไว้ว่า ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับถ้อยความภาษาพูดหลาย ๆ ประเภท และมีโอกาสได้ขยายแหล่งเรียนรู้ภาษา ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน

ทักษะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้สำหรับใช้ในการวางแผนการเรียนรู้ การดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ และการสืบสอบ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม

5) การเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ทั้งแบบมีการกำหนดแนวทางและแบบอิสระ โดยเริ่มด้วยกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์แบบมีการกำหนดแนวทาง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์โดยใช้คำพูด ข้อมูล และบทบาทที่ผู้สอนกำหนดให้ เช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ แล้วตามด้วยกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์แบบอิสระ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนสร้างคำพูดด้วยตนเองเพื่อสื่อสารตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น การใช้บทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง หรือการสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารจริง สอดคล้องกับแนวคิดของ Swain (1985 อ้างถึงใน Rosenthal, 2000: 43) Tarone และ Liu (1995 อ้างถึงใน Rosenthal, 2000: 41) Bygate (2002: 30) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการพูด สรุปได้ว่า ผู้เรียนภาษาต้องมีโอกาสได้สัมผัสตัวป้อนภาษา ได้ทำความเข้าใจตัวป้อนภาษา และใช้ตัวป้อนภาษาในการปฏิสัมพันธ์ และข้อมูลจากการปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ที่ต่างกัน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างคำพูดใหม่เพื่อใช้ในบริบทที่ต่างกันได้ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ohta (2001) ซึ่งพบว่า การสนทนาช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างคำพูดได้มากกว่าการสร้างคำพูดด้วยตนเองตามลำพัง ส่วนการจัดให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์การสื่อสารจริง สอดคล้องกับแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูด ตามแนวคิดของ Lazaraton (2001: 105) ที่เสนอไว้ว่า ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่เป็นสภาพจริง สร้างแรงจูงใจ และมีความหลากหลาย และควรมอบหมายให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้นอกชั้นเรียนด้วย ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

6) การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เน้นการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษจากการวัดแบบตรง และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนตรวจสอบความสามารถในการใช้ภาษาของตนเองด้วย การวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้บทบาทสมมติ ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการพูดตามสถานการณ์จริงอย่างเป็นธรรมชาติและมีการบันทึกการสนทนาของผู้เรียนไว้เป็นคลิปวิดีโอทุกครั้ง พร้อมทั้งจัดทำสำเนาให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถนำคลิปวิดีโอและแบบประเมินความสามารถในการพูดด้วยตนเอง หรือนำแบบการวิเคราะห์รูปแบบการสนทนาด้วยตนเองที่

ผู้สอนจัดเตรียมให้มาใช้ในการตรวจสอบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเองในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้รับการสนับสนุนให้ตรวจสอบการใช้ภาษาของตนเองในกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Celce-Murcia และ Olshtain (2000: 230) ที่กล่าวถึงการวิเคราะห์การใช้ภาษาด้วยตนเองของผู้เรียนไว้ว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ภาษาที่ตนเองใช้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของตนเองได้

2.2 การอภิปรายผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถด้านการสืบสอบ

จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสืบสอบของผู้เรียนได้ ซึ่งมีประเด็นที่น่าจะทำให้เกิดผลดังกล่าว ดังนี้

1) การเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและใช้ทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการสืบสอบ เช่น ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และได้รับการฝึกฝนกลวิธีสำหรับใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการสร้างข้อสรุปหรือความรู้ เช่นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ กลวิธีการวิเคราะห์คำหรือสำนวนภาษา กลวิธีในการแปล ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ในการดำเนินการสืบสอบได้ครบทุกขั้นตอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Wenden (1991 อ้างถึงใน Celce-Murcia และ Olshtain, 2000: 230) ที่เสนอไว้ว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้นั้น ต้องมีการสอนวิธีการในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนก่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเชื่อมโยงและเอื้อซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ด้านภาษาของตนเองจากการเรียนการสอนในขั้นที่ 2 มาใช้กำหนดเป็นคำถามเพื่อใช้เป็นแนวในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างอิสระในกรอบของบทเรียน ซึ่งเป็นการเรียนการสอนในขั้นที่ 3 ทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความจำเป็นของการสืบสอบเนื่องจากการสืบสอบในเรื่องที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้หรือสนใจ และเมื่อผู้เรียนได้ความรู้จากการสืบสอบแล้ว ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้นั้นไปใช้ในการฝึกใช้ภาษาตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 2 ทำให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบการใช้ความรู้ที่ได้นั้น ดังนั้น การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สืบสอบสิ่งที่ตรงกับความต้องการจำเป็น ความสนใจของผู้เรียน และได้นำความรู้ที่ได้จากการสืบสอบไปใช้ในการฝึกและใช้ภาษา ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและพยายามในการสืบสอบมากขึ้น สอดคล้องกับ Borich (2004: 323) ที่ได้เสนอวิธีการส่งเสริมความสามารถด้านการสืบสอบในการ

เรียนรู้ด้วยการนำตนเองไว้สองประการ คือ 1) เสนอปัญหาหรือประเด็นที่ท้าทายสำหรับผู้เรียน และให้ผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจเลือกปัญหาหรือประเด็นด้วยตนเอง เป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและเข้าใจการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองอย่างแท้จริง ส่งผลให้ผู้เรียนยอมรับว่าความรับผิดชอบและการจัดการสำหรับการสืบสอบเป็นเรื่องที่สำคัญ และ 2) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสวงหาคำตอบสำหรับใช้ในการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้รับการสนับสนุนให้ใช้สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเพียงพอสำหรับการสืบสอบและการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ซีดีรอม หนังสือ และรายการแหล่งเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Candy (1991) Hamilton และ Ghatala (1994) Hiemstra และ Brockett (1994) Pachler (1999: 62) ที่กล่าวถึงบทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของผู้สอนในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ว่า ผู้สอนต้องเป็นผู้จัดหา แนะนำ สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้กำหนดประเด็นปัญหาในการสืบสอบที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจของตนเอง และได้รับการสนับสนุนด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสืบสอบมากขึ้น

2.3 การอภิปรายผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการการเรียนรู้

จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการจัดการการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ซึ่งมีประเด็นที่น่าจะก่อให้เกิดผลดังกล่าว ดังนี้

1) การเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทอย่างมากในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของตนเอง โดยเฉพาะการเรียนการสอนในขั้นที่ 2 การวางแผนการเรียนรู้และดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นขั้นตอนการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองทุกด้านเพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ การเลือกงานที่ต้องการเรียนรู้ การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกและใช้กลวิธีการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีประเมินผลการเรียนรู้ การวางแผนการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ และตรวจสอบการดำเนินการเรียนรู้ของตนเองในทุกขั้นตอนโดยใช้การรายงานตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรองเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการใช้กลวิธีการเรียนรู้ของตนเอง ตลอดจนได้ทราบผลที่เกิดจากการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ การส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมเหล่านี้ ช่วยให้ผู้เรียนมี

ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ Nunan (1999: 193) ที่กล่าวไว้ว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีความรับผิดชอบในการตัดสินใจและควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง นอกจากนี้ การสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้แผนการเรียนรู้ ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (1996: 158) ที่ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการในการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่ได้ผลดีวิธีหนึ่ง คือ การส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้แผนการเรียนรู้หรือสัญญาการเรียนรู้ เนื่องจากสัญญาการเรียนรู้ หรือแผนการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้มากขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เพื่อวางแผนการเรียนรู้และใช้แผนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการกำกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง ซึ่งจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการจัดการการเรียนรู้

2) กิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้จัดการการเรียนรู้ของตนเอง โดยในระยะเริ่มต้นที่ผู้เรียนยังไม่สามารถจัดการการเรียนรู้ของตนเองได้ ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเรียนรู้และจัดทำคู่มือการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยแนวทางในการวางแผนการเรียนรู้และการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ รวมถึงรายการเกี่ยวกับงาน งานย่อย วัตถุประสงค์ของงาน กิจกรรมการเรียนรู้ กลวิธีการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้สำหรับให้ผู้เรียนเลือกใช้ในการจัดการการเรียนรู้ นอกจากนี้ ผู้สอนได้จัดเตรียมเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการประเมินการจัดการการเรียนรู้และนำข้อมูลมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของตนเองให้ดีขึ้น เช่น แบบประเมินตนเอง แบบรายงานตนเอง หลังจากผู้เรียนได้ฝึกจัดการการเรียนรู้แล้ว 2 หน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนให้ผู้เรียนจัดการการเรียนรู้ของตนเองในครั้งต่อ ๆ ไป อย่างอิสระ สอดคล้องกับ Candy (1991) Borich (1992) Cole และ Chan (1994) Treffinger (1995) Nunan (1999: 165, 193) Borich (2004: 325) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอนที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สรุปได้ว่า ในระยะเริ่มแรก ผู้สอนควรมีบทบาทในการนำผู้เรียนก่อน โดยช่วยสร้างทางเลือกที่หลากหลายและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีความรับผิดชอบในการตัดสินใจและควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ยิ่งให้ทางเลือกมาก โอกาสที่ผู้เรียนจะพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนรู้ก็ยิ่งมาก นอกจากนี้ผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลจัดหาแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง และเมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้แล้ว ผู้สอนจึงค่อย ๆ โอนความรับผิดชอบในการเรียนรู้ไปสู่ผู้เรียน และปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือ และจัดหาแหล่งเรียนรู้สนับสนุน ดังนั้นการส่งเสริมและการให้ความช่วยเหลือที่

เหมาะสมของผู้สอนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ของตนเองได้

3) การเรียนการสอนในชั้นที่ 2 การวางแผนการเรียนรู้และการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนการใช้กลวิธีการจัดระเบียบและการวางแผนการเรียนรู้ เช่น การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเรียน การระบุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมทางภาษา การวางแผนสำหรับกิจกรรมทางภาษา การแสวงหาโอกาสในการฝึกฝน ตลอดจนใช้กลวิธีในการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง เช่น การตรวจสอบความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง การรายงานตนเอง นอกจากนี้ ผู้สอนยังส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนและใช้กลวิธีการเรียนรู้ในการฝึกภาษาออกชั้นเรียนและการดำเนินการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การนำคำศัพท์ใหม่ไปใช้ในบริบท การทบทวนสิ่งที่เรียนแล้วอย่างเป็นระบบ การกระทำซ้ำ ๆ การจดจำ และใช้กฎเกณฑ์รูปแบบภาษา การแปล การฝึกฝนและใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทำให้ผู้เรียนสามารถจัดการการเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน (Oxford, 1990: 1; Wenden, 1991 อ้างถึงใน Celce-Murcia และ Olshtain, 2000: 230) ซึ่งกล่าวถึงความสำคัญของการสอนกลวิธีการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การสอนวิธีการในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดแนวทางในการเรียนได้ด้วยตนเอง มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยข้างต้น พบว่า การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้สอนในชั้นเรียนสามารถพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอนได้ และพบว่า มีปัจจัยหลายด้านที่มีผลต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

1) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัยซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยี สื่อการเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ เช่น มีศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สำหรับส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนอกชั้นเรียน ผู้วิจัยพบว่าความพร้อมด้านนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งเสริมให้สามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัยก็น่าจะได้ผลดีเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความพร้อมด้านสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ต่างจากโรงเรียนอัมพวันวิทยาลัย ก็สามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ได้ โดยผู้สอนปรับหรือเลือกใช้กิจกรรม

การเรียนการสอน วิธีสอน เทคนิคการสอน และสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของโรงเรียน เช่น การเรียนการสอนในชั้นตอนที่ 1 การนำเสนอตัวอย่างด้วยความ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ด้วยความภาษาพูดจากภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนและนำมาจัดทำเป็นคลิปวิดีโอ ตอนละประมาณ 2-3 นาที เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและตีความหมายของคำพูดในระดับความถี่ ผู้วิจัยเลือกใช้ด้วยความจากภาพยนตร์เนื่องจากด้วยความจากภาพยนตร์เป็นความถี่ที่มีความน่าสนใจที่เป็นธรรมชาติ เป็นความถี่ที่มีความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมแฝงอยู่ เป็นความถี่ที่มีความซับซ้อน มีความหลากหลายด้านไวยากรณ์ และเป็นการใช้ภาษาที่อิงกับบริบทอย่างมาก การใช้ความถี่เป็นการสนทนาจากภาพยนตร์จึงเป็นการจัดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาและสังเกตการใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์ในบริบททางสังคมของเจ้าของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีใช้ภาษาในบริบททางสังคมที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารในสถานการณ์จริง ในกรณีที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ในโรงเรียนอื่น ๆ ผู้สอนอาจเลือกความถี่ภาษาพูดจากสื่อที่ไม่ใช่ภาพยนตร์ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียนและโรงเรียนด้วย เช่น ในกรณีที่ผู้เรียนมีประสบการณ์และความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษน้อยมาก การใช้บทสนทนาจากภาพยนตร์จะค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียน ผู้สอนอาจใช้บทสนทนาจากซีดีรอมที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ กล่าวคือ เป็นบทสนทนาที่มีการจัดระดับความซับซ้อนของภาษาไว้ โดยกำหนดคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคเฉพาะในเรื่องที่ต้องการให้เรียนและมีอัตราความเร็วในการพูดช้ากว่าการสนทนาในภาพยนตร์ หรือในกรณีที่โรงเรียนไม่มีความพร้อมที่จะใช้บทสนทนาจากภาพยนตร์ หรือซีดีรอมสำหรับสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนอาจใช้สคริปต์บทสนทนาที่เป็นเอกสารแทนบทสนทนาที่เป็นคลิปวิดีโอหรือบทสนทนาที่เป็นซีดีรอม อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรคำนึงถึงข้อดีและข้อจำกัดของสื่อการเรียนการสอนแต่ละประเภทที่จะใช้ทดแทนกันด้วย เช่น การใช้สคริปต์บทสนทนาที่เป็นเอกสารแทนคลิปวิดีโอสนทนาจากภาพยนตร์ จะทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้สังเกตการใช้ทำนองเสียงของเจ้าของภาษาที่ใช้สื่อสารในบริบททางสังคม

2) การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ เป็นการทดลองสอนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ซึ่งเป็นรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมีผู้เรียนจำนวน 32 คน ผู้วิจัยพบว่าจำนวนผู้เรียนที่มีน้อยเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น กล่าวคือ ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการการเรียนรู้และการสืบสอบแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้รวมทั้งสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำเนินการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนได้

ครบทุกขั้นตอน อย่างไรก็ตาม การนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ในรายวิชาพื้นฐานหรือในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 40 คนขึ้นไป ผู้สอนควรจัดเวลาสำหรับการให้คำแนะนำ การตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ และการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วย

3) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสำหรับผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาก่อน ต้องใช้เวลามากกว่าการจัดการเรียนการสอนตามแบบปกติ เพราะนอกจากการสอนเนื้อหาทางภาษาแล้ว ผู้สอนต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งในการแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนเกี่ยวกับการจัดการการเรียนรู้และการสืบสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่ผู้เรียนไม่มีทักษะการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดการการเรียนรู้และการสืบสอบ เช่น ทักษะการค้นคว้า การสรุปความ อย่างไรก็ตาม รูปแบบการเรียนการสอนนี้เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการใช้ภาษาและด้านกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน การนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้อาจเป็นทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่ไม่เรียนรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องได้

4) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ในกรณีที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาก่อน ผู้สอนต้องนำผู้เรียนก่อนในระยะแรก โดยผู้สอนนำเสนอทางเลือกให้ผู้เรียนเลือกตามความสามารถและความต้องการจำเป็นของแต่ละคน ผู้สอนต้องจัดเตรียมเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อช่วยผู้เรียนในการจัดการการเรียนรู้และการสืบสอบ เช่น คู่มือการจัดการการเรียนรู้ คู่มือการสืบสอบ แบบประเมินความต้องการจำเป็นด้านภาษา แบบประเมินตนเองสำหรับผู้เรียน และหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนเป็นเวลา 6 สัปดาห์ หรือเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 แล้ว ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการนำตนเองได้ในระดับต้น กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ของตนเองได้โดยเลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่ผู้สอนนำเสนอไว้ในคู่มือการจัดการการเรียนรู้ เลือกและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้และสืบสอบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ตามที่วางแผนไว้ และจากผลการวิจัย พบว่า หลังจากเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนนี้แล้ว 12 สัปดาห์หรือหลังจากเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 แล้ว ผู้เรียนสามารถจัดการการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ โดยผู้เรียนกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และกลวิธีการเรียนรู้ ตลอดจนสืบสอบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ตามกรอบของบทเรียนที่กำหนดไว้ได้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงเบนมาตรฐานจากผลการประเมินความสามารถในการวางแผนการเรียนรู้ การดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ และการสืบสอบของผู้เรียน หลังการทดลอง พบว่า คะแนนความสามารถทั้งสามด้านของผู้เรียนในกลุ่มทดลองแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าความเที่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลองของคะแนนความสามารถด้านการดำเนินการตามแผนการเรียนรู้และด้านการสืบสอบ คือ 2.43 และ 1.64 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า นอกจาก

ประสบการณ์เดิมในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งผู้วิจัยจัดให้เป็นตัวแปรร่วม และกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นตัวแปรจัดกระทำในการวิจัยครั้งนี้แล้ว อาจมีตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการจัดการการเรียนรู้และการสืบสอบของผู้เรียนด้วย เช่น แรงจูงใจ แบบการเรียนรู้ ของผู้เรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้มีคุณภาพนั้นต้องคำนึงถึงลักษณะของผู้เรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stern (1983: 388) ที่กล่าวถึงลักษณะของผู้เรียนไว้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้และผลการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนนี้สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการสืบสอบและการจัดการการเรียนรู้ได้นั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและผู้สอนในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1.1.1 ผู้บริหารอาจส่งเสริมให้ผู้สอนนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสนับสนุนให้โรงเรียนมีอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

1.2.1 ผู้สอนสามารถใช้รูปแบบการเรียนการสอนนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ ตั้งแต่การวางแผนการเรียนรู้ การดำเนินการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เช่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้แก่ผู้เรียน

1.2.2 ผู้สอนควรพยายามถ่ายโอนความรับผิดชอบในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนวางแผนการเรียนรู้และดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ ตลอดจนสืบสอบสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควรเน้นให้ผู้เรียนควบคุมและรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองมากกว่าการเรียนการสอนตามแบบปกติ และผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และ

จัดการในส่วนที่เป็นเป้าหมายและขอบเขตของบทเรียน จัดเตรียมสื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนสนับสนุนและติดตามให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.2.3 ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตัวอย่างด้วยความภาษาพูดที่ใช้ในการสื่อสารจริงอย่างหลากหลาย

1.2.4 ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนและใช้ทักษะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้

1.2.5 ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในสถานการณ์การสื่อสารจริง และมอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์ด้วยภาษาพูดกับบุคคลอื่น ๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียน เช่น เพื่อน ครู ครูชาวต่างประเทศ การสนทนากับบุคคลที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในห้องสนทนาอิเล็กทรอนิกส์

1.2.6 ผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในบริบทที่หลากหลาย เช่น จัดกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน มอบหมายงานเพื่อให้ผู้เรียนได้พูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์การสื่อสารจริง

1.2.7 ผู้สอนควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทั้งในด้านความสามารถในการใช้ภาษาและความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้และความก้าวหน้าในการใช้ภาษาของตนเองอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นที่น่าจะศึกษาค้นคว้าต่อไป ดังนี้

2.1 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจเกิดจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดสังเคราะห์ ความสามารถในการใช้กลวิธีการเรียนรู้ ความสามารถในการประเมินตนเองของผู้เรียน และความรับผิดชอบในการเรียนรู้

2.2 การศึกษามลของความคงทนของความสามารถในการสืบสอบและความสามารถในการจัดการการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยกำหนดช่วงเวลาห่างจากเวลาที่สิ้นสุดการทดลองแล้วระยะหนึ่ง

2.3 การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนในการพัฒนาความสามารถในการจัดการการเรียนรู้และการสืบสอบของผู้เรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่น นักศึกษาระดับปริญญาตรี

2.4 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกับผู้เรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนของผู้เรียน

2.5 ศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น